

POKROK ZÁPADU

Založen 1871.--Ročník XXXIV.

NEBR., VE STŘEDU, DNE 19. ČERVENCE 1905.

ČÍSLO 51.

Z AMERIKY

Z Washingtonu.
Týdní zpráva o stavu úrody. — Ruský vyslanec představen prezidentu Rooseveltovi.

Povětrnostní úřadovna podává následovní zprávu o nastávající úrodě ze uplynulých právě týdnů: V krajinách na východ od Skalných Vrchů teplota byla všeobecně příznivá, ač spíše chladná v Missouriském údolí. Ve mnohem větší části země od jižního Atlantiku a států při zálivu na sever k pojizerským krajům, v Minnesotě a Dakotách příslušné deště značně byly na závažnou oborávání, usplňují vzrůst plevelů, a na mnohých místech poškodily seno a sklizeň obilí. Žádných dešťů nebylo v Novoanglicku, pouze slabé přeháňky u středního Atlantického pobřeží a žádných dešťů v krajinách Skalných Vrchů a na tichomořském pobřeží. V střední a severní Kalifornii a v částech Oregonu a Washingtonu nesmírně horko pařovalo ku konci týdne.

Kukulice měla velice příznivý týden pro vzrůst, mimo hořejší missouriské údolí, kde rostla velmi zvolna z nedostatku dostatečného tepla a slunečna.

V sklizených ozimkách se pokračuje v severních okresech a všude jinde již jest skončeno.

Jarní pšenice zůstává slibnou v sev. tichomořském pobřeží, ač vystavena úmornému vedru během poslední části týdne.

V Karolinách, Georgii a Floridě ve větší části Alabamy a v jižní Mississippii bavlně se velmi dobře dařilo.

O příslušném vzrůstu dochází zprávy odevšad mimo Karolíny a Floridu. Mokré počasí v Texasu napomáhá vzrůstu plevelů, který velice škodí v Louisianě.

Baron Rosen, ruský velevlaslanec a mírový ruský splnomocněnec, byl představen pres. Rooseveltovi na Sagamore Hill. Celý obřad s tím spojený trval pouze několik minut. Rosena představil třetí v. p. zahraniční tajemník H. D. Pierce. President vyslovil po těšení, že může uvítati Rosena v této zemi a velevlaslanec v odpolední užíval, jak on sám i jeho panovník vysoce si cení presidentu, zemi americkou i lid její.

Černá bestie

V těchto dnech došla do New Orleansu strašlivá zpráva o krvavém činu černé bestie, zovoucí se Robert McField. Čin tohoto černocha rovná se těm nejhroznějším činům pirátů, kteří kdysi řádili u ostrovů západoindických.

Robert McField, dobře známý lodní vykládač a pobřežní Hondu rasu, zachvácen krvežíznivostí a touhou popenědích, zabil jedenáct osob, mezi nimi 5 cestujících a kapitána s malou posádkou na obchodním anglickém skúneru, Olympia. Po vylopužení lodí ve člunu odplov na pevninu, avšak dlouho netěšil se z krvavého svého lupu, neboť byl v jedné špeluňce dopaden, zatčen a později lynčován.

Jediná osoba černé bestie unikla a sice 23letá Elsie Morganová, již černocho chtěl unést. Statečně děvče zápasilo o svou čest s černocho bestí, skočilo s člunu do moře a

ač bylo dvakrát zraněno do ruky kulemi, jež po ní černocho vystřelil, přece se jí podařilo doplovati ku břehu, ačkoli byl člun půldruhé míle vzdálen. Šest dní na to nalezeno bylo ubohé děvče bloudící žunglí, jsouc pološlepné bolestí a utrpením.

Oběti černé bestie se staly tyto osoby: Kapitán White Bush, John Hydes, Nelson Bodden, Denton Nickerson, William Godfrey, námořníci, lodní kuchař, Walter Rose, cestující, jeho manželka a děčko 6 týdnů staré, Addala Boddenová, devatenáctiletá dcerka námořníka Boddena a Anna Connorová, třináctileté děvče.

Slečna Morganová po několika dnech se zotavila tak dalece, že mohla vypravovati o strašlivém činu černochoch, který samojediný se zmocnil lodě. To se stalo dne 1. července. Loď Olympia, malý obchodní skúner připlul do Utily a zde naložil různé zboží. V přístavu každý věděl, že kapitán Olympia má vždy v zásobě několik tisíc dollarů, aby mohl za ně nakoupiti různé zboží. McField, obrovský černocho, se potloukal v ten den neustále u doku, kde byla Olympia nahotvena a už se ucházel u kapitána o místo sluhu na lodi, byl však odmátněn.

Kapitán před vyplutím z opatrnosti prohlédl s kormidelníkem celou loď, zdali se snad někdo na ní nevloudil a pak na palubu svolal celou malou posádku k ztotožnění a když všechno shledal v pořádku, tu k večeru loď vyplula z přístavu k Truxillu. Lehký váněk pohrával vlnami moře a na nebi planuly třpytivé hvězdy. Byla to překrásná tropická noc a cestující i posádka zůstali na lodi až do desáté hodiny a pak odebrali se na odpočinek, a na palubě zůstal jedině kormidelník Hydes a námořník Bodden.

Asi o půlnoci na palubě se strhla jakási srážka a tichou nocí rozlehlo se několik výstřelů. Slečna Morganová se svou sestrou vyběhly z kabin, aby se podívaly, co jest toho příčina, a zablédly kapitána Bushe, jak vylézal po žebříku již na palubu. Kapitán oběma ženám nařídil, by zůstaly pod palubou a tyto uposlechly. Za chvíli rozlehlo se opět několik výstřelů na palubě a hned na to zavzněly výkřiky několika mužů. Morganová si dodala kuráže a vylezla na palubu a co zde zablédla, to zastavilo ji téměř krev v žilách. Černocho Field stál na palubě s dvěma revolyvry v rukou a naproti němu za stěžením skrýval se kapitán Bush, po němž černocho střílel. Kapitán neměl žádné zbraně, i uchopil několik železných šroubů a házel je po černochovi, který vyrazil proti kapitánu a čtvrtou ranou ho skolil, načež černocho přiskočil k bezvládnému tělu a kopnul do něj několikrát. V tom samém okamžiku druzí dva námořníci a kuchař vylezli na palubu a černocho první ranou skolil jednoho z nich, druhý námořník se schoval v zádi lodě a kuchař, nežli se mohl ukryti, byl také černocho bestí zastřelen, načež tato vyhledala uschovaného námořníka v zádi lodě a tam ranou do hlavy ho usmrtila.

Když McField celou posádku zavraždil, tu několikrát ještě do každé mrtvoly kopnul, aby zjistil, zdali skutečně oběti jeho jsou mrtvy, načež zamířil k podpalubě, k němuž vchod snažila se Morganová se svou sestrou a její manželkou zahraditi. Nežli se jim to však podařilo, tu McField stál u nich s namítnou puškou a zahnal je do kabin, kde je zamknul. Ve smrtelných úzkostech, co se s nimi stane, strávili tak několik hodin, co mezitím černocho v kapitánově kabině se zabýval vypáčením železné pokladny, což mu však dalo hodně práce, neboť rány kladivem na zámeček pokladny slyšeli uvězněni po kolik hodin.

Konečně černocho otevřel kabinu, v níž obě ženy a Rose byli uzamčeni a tento v zoufalství se vrhnul na hrdlo černochoho, tíž srazil ho však k zemi, že nenabyl vědomí až teprve za několik minut. Na to McField poručil oběma k smrti postrašeným ženám, aby se postavily zády k pažení a přivléknuv dcerušku Boddenovu, postavil ji také k pažení a pozvednuv revolver zastřelil jednou ranou paní Roseovou a druhou dcerušku námořníka Boddena. Po zavraždění těchto dvou osob černá bestie uchopila slečnu Morganovou za ramena a zaspěla k ní: "Buďte z ticha a nestane se vám nic, já vás chci mít pro sebe."

V tom kose nabyl opět vědomí a pokusil se povstati. Černocho ho pozvěděl a nařídil mu, aby s Morganovou a mladičkým děvčetem, A. Connorovou, se odebrali na palubu a sám je navedoval. Na to rozkázal Roseovi, aby spustil člun na moře a když tento to učinil, černocho všem rozkázal, by vstoupili do člunu a sám po provedení žebříku se spustil napole a usedal si v předu, maje stále pušku pohotově k výstřelu.

Rosea na to přinutil, aby vysekal díru do boku skúneru a když voda počala vnikati do lodě a tato klesala na bok, tu člun byl odražen od ní a v tom okamžiku černá bestie stělila Rose-a do hlavy a tělo jeho spadlo do moře. Na to, McField vyrval nemluvné manželku Roseových slečnu Morganovou z náručí a vhodil ho do vln. Morganová i Connorová se schoulily v hrůze a v strachu na duo lodí a McField přiložil hlavě pušky na hlavu Connorové a zastřelil ji a mrtvolu její vhodil též do moře. Slečna Morganová černocho zapřísáhla, aby ušetřil jejího života a ten s přibírným úsměvem jí ujistil, že se jí nic nestane. Pak uchopil se vesel a zamířil člunem k pevnině. Slečna Morganová osnovala v hlavě své pláň, jakmile člun se přiblíží poněkud blíže k pevnině, že skočí do moře a také to provedla. Zmýšlela se však a skočila, když byl člun vzdálen ještě asi půldruhé míle od břehu. Sotva se vynořila z vln, černocho počal po ní střílet a dvě kule zasáhly ji do ramena, z nichž jedna roztříštila jí kost, ale vzdor tomu podařilo se odvážné dívce udržeti se nad vodou a pouévadě noc se rozložila nad mořem, černocho jí více nemohl pronásledovati. Morganová se dostala k pobřeží do rákosí a když se s ním propletla, dostala se konečně na pevninu, tu sklesla v bezvědomí na břeh.

Vědomí nabyla opět časno z rána. Rána jí působila strašlivé bolesti, k tomu hlad jí vysiloval, leč ubohá dívka přece jen se pu-

stila džunglí, aby našla nějaké lidské obydlí. Jak dlouho takto bloudila, sama nevěděla, jediné si pamatovala, že se živila kořínky a listy a kórou se stromů.

Dne 7. července několik černocho na plantáži ji zablédlo u El Provienier. Její šaty byly roztrhány na cáry, levá její ruka zkrvácená visela bez vlády u jejího boku, a tvář její rozžkrábána roštm, jímž se muselo ubohé děvče prodírat. Z úst vyrážela nerozumitelná slova a výkřiky i vzdechy bolesti. Morganová byla černocho zavedena do věsky a zde lékařem ošetřena a když opět nabyla vědomí, počala vyprávěti o bestialním činu černochoch.

Na to hned zavedeno po černé bestii pátrání a táž nalezena v jedné špeluňce, kde vyhazovala peníze pláýma rukama.

McField byl uvězněn, druhého dne lid ho vyvlékl z vězení a vzdor jeho prosbám a zuření pověsil ho na kmen stromu a provrtal as 100 kulemi.

Tak zahynula černá ta krvelačná bestie, smrt ta nebyla však dostatečným trestem za její provinění.

RUSKO.

Witte jmenován vyjednatelom o mír. — Rusko zbuduje větší loďstvo, nežli mělo. — Gen. Stessel zatčen.

Car konečně jmenoval za hlavního mírového vyjednatelom Witteho, který jest předním státníkem ruským.

Sergius Witte jest 56 roků stár a jest jedním z mužů, kteří do politického života ruského během posledních deset let patnácti let nejvíce zasáhli. Začal z nízkých začátků a z železničního úředníka vyšinul se prací a vytrvalostí k úřadům v říši nejpřednější. Ministr financí byl 13 roků a v úřadě tom mnoho vykonal. Postavil Rusko na tak skvělý finanční základ, že ještě dnes má všude veliký úvěr, i když ve vojensství a v životě politickém jest zdiskreditováno. O postavení dráhy sibířské má on zásluhy větší nežli kdokoli jiný, neboť opatroval pro ni peníze. Jest však člověkem příliš samostatným, nežli aby mohl býti dvojanem a ministrem, ať v Rusku nebo kdekoliv jinde, kde vládně kamarilla. Když počalo býti zjevno, že Mandžurie Číně vrácena nebude a ke všemu ještě ustanoven Alexejev mírodržitelem, způsobil Witte takový výstup a mluvil k carovi tak bezohledně, že jej urazil a odpýkal to sesazením s úřadu. Stal se kancléřem ministerstva, což jest úřad bez moci a vlivu. Pak přišla válka, a čím dále tím více události dávaly Witteovi za pravdu. Vzdor tomu však se s ním ještě car neshlí, velkoknížata proti němu brojila a Witte byl v nemilosti do poslední chvíle. Ta okolnost, že jej car přece do Washingtonu posílá, jest důkazem naprosté slabosti a bezradnosti carovy.

Při tom není Witte také prost chyb. Těžko jest posouditi, co je pravdy na tom, co o něm nepřátelé rozstružují, ale každým pádem sloužil velmi často za nástroj velikým mezinárodním finančníkům, hlavně židovským, kteří zemi důkladně vyssávali — pod jeho ochranou. Jest jednostranným, pro přmysl by udělal všechno, však zemědělství zanedbává. Pod jeho vládou nebylo pro multky učiněno naprosto nic. Bespochyby neměl k tomu moci.

Očekává te od něho, že vymůže na Japoncích pro Rusko podmínky příznivější nežli každý jiný, ba že je získá pro alianci s Ruskem. To by ovšem byl úspěch dalekosáhlý.

Úřadní oznámení ustanovení místoadmirála Birileva nástupcem Avellanovým a ministrem námořního odboru v Rusku, jež bylo dne 13. července učiněno, je provázáno carským výnosem, kterým se splnomocňuje nový ministr ku zřízení nového loďstva ruského, jež má býti 2 1/2 krát větší než zničené eskádry na dalekém východě a reformování a reorganisování celé soustavy námořní.

"Naša žizň" uveřejňuje zprávu, že byl generál Stessel v Carskoje Selu zatčen. Tato neobyčejná, vzrušení způsobivší událost byla výsledkem vyšetřování komise, před níž byl povolán gen. Stessel, aby se zodpovídal z obhajoby a kapitulace Port Arthur. Čestný kord, věnovaný Stesselovi francouzskými ctiteli, tomuto odevzdán nebude.

Zatím, co jsou konány přípravy k míru, nelení strana válečná a plány ksesilení armády Linevičovy jsou uskutečněny. Devatenáctý sbor armádní již obdržel rozkaz, aby byl připraven k odjezdu na daleký východ a kromě toho bylo mobilisováno 6 pluků donských kozáků.

večny život.

Nic méně a nic více neslibuje nám professor Matthews z university chicagské. Pracuje na předpisu, jak máme upravit si potravu tak, aby tělu stále dostávalo se tolik, kolik na udržení života jest potřeba. Jsme zvědaví na předpis takový a připravíme se na recept profesorův tím, že si náležitě upravíme žaludek, aby vše snesl. Trinerovo Léčivé Hořké Víno to učiní v každém případě. Dnes každému jest známo, že v chorobách žaludku jest výhradním lékem, jenž žádným jiným nahrazen býti nemůže. Ono bolavý žaludek vyhojí, svaly jeho seslí, nervy utiší a vyměšování upraví; zkrátka uvede všechno ústrojí v pohyb. Začněte ho užívati hned, jakmile chuť k jídlu bude porušena. Upozorňujeme na to, že lidu nabízeny jsou mnohé napodobené přípravy místo pravého Trinerova Léčivého Hořkého Vina. Račte si všimnouti nápisu na láhvi. V lékárnách. Přmo zašle Josef Triner, jediný vyrábětel, 769 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Zprávy spolkové.

Tábor Nebrasská Lípa, č. 183 WOW.

Upozornění členům! Členové, kteříž nemohou dostaviti se do schůze, aby tam zastavili povinné poplatky, mohou tak učiniti u A. F. Nováka u Nebraska Clothing Co.

P. S. — Všichni členové jsou důtklivě žádáni, aby se v pláň počtu dostavili do příští schůze, kteráž se bude odbývati v Sokolovně ve čtvrtek dne 20. července, jelikož předléhá jednání nanejvyšší důležitě. 50x2 A. F. Novák, klerk.

Řád Omaha, čis. 144 ČSPS.

Členové, dostavte se všichni příští sobotu určitě v 8 hod. večer do spolkové síně p. J. V. Kašpara na již. 13. ul., odkud vyjde se společně na zukromou zábavu Řádu Hvězda Svobody, čis. 145 v South Omaze. Přijďte všichni! Ant. Šemik, taj.